

रामायणं

आदित्यपथमाश्रित्य जगाम स ततोऽम्बरे ।
 ददर्श सहसा चैव हिमवतं महाकपिः ॥ ५२ ॥
 नानाप्रस्रवणोपेतं बहुकन्दरनिर्गिरं ।
 श्वेताश्रचयसंकाशैः शिखरैश्चारुदर्शनैः ॥ ५३ ॥

स तं समासाद्य महानगेन्द्रम्
 अतिप्रवृद्धोत्तमधोरश्रृङ्गं ।
 ददर्श पुण्यानि तपोवनानि
 महर्षिसंघोत्तमसेवितानि ॥ ५४ ॥

सब्रह्मघोषं च जनालयं च
 शक्रालयं रुद्रसदः प्रमोदं ।
 कृपाननं ब्रह्मसरश्च दीप्तं
 ददर्श विवस्वतकिङ्करांश्च ॥ ५५ ॥

वज्राकरं वैश्रवणालयं च
 सूर्यप्रभं सूर्यनिबन्धनं च ।
 ब्रह्मासनं शङ्करकामुकं च
 ददर्श देशांश्च वसुन्धरायाः ॥ ५६ ॥

कैलासमुग्रं हिमवच्छिलां च
 तं चर्षभं काञ्चनशैलमग्रं ।
 दिव्यं च सर्वौषधिसंप्रदीप्तं
 ददर्श तत्रौषधिपर्वतं च ॥ ५७ ॥